

Dosarul nr.2ra-1396/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (C. Vîrlan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lilia Minaeva, Neli Alexandrov și Sergiu Alexandrov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Neli Novîțchi împotriva Liliei Minaeva, Sergiu Alexandrov, Neli Alexandrov, intervenienți accesorii notarul public Viorica Nagacevschi, Svetlana Criucova, Ioana Moroza și Victor Șargu privind declararea nulității contractului de donație din 24 aprilie 2015 și anularea contractului de vânzare-cumpărare din 10 mai 2015,

împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 06 mai 2015 Neli Novîțchi a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva Liliei Minaeva, Sergiu Alexandrov și Neli Alexandrov, intervenienți accesorii notarul public, Svetlana Criucova, Viorica Nagacevschi, Ioana Moroza și Victor Șargu privind declararea nulității contractului de donație nr. 1609 din 24 aprilie 2015 și de vânzare-cumpărarea nr.973 din 10 martie 2015.

În motivarea cererii a indicat că Novîțchi Neli, Moroza Ioana și Lilia Minaeva sunt coproprietari ai imobilului situat în XXX, ce constă din casa de locuit lit. A, anexa lit. A 1, anexa lit. A 2, anexa A lit. A 3, anexa lit. A 4, veranda lit. a, anexa lit. a 2, pridvor, subsol, veceu nr. 6, gard lit. I.

Potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra imobilului din XXX, îl dețin Moroza Ioana XXX în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 4437 din 12 septembrie 2003, titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.cadastral XXX din 07 februarie 2005 - 34,28%; Novîțchi Neli XXX în temeiul contractului de donație nr. 4636 din 17 iulie 2008, procesul-verbal de recepție finală nr. 980-1 din 05 noiembrie 2008 - 34,28% și Minaeva Lilia XXX în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, nr. 6746 din 17 septembrie 2001 și terenul aferent de 31,44%.

Astfel, coproprietara Minaeva Lilia deținând în proprietate cota parte din imobilul nominalizat mai sus, și anume apartamentul nrXXX și terenul aferent de 31,44% și-a exprimat intenția de a înstrăina cota sa parte coproprietarilor Novițchi Neli și Moroza Ioana.

A susținut că, la 23 decembrie 2014 Minaeva Lilia prin intermediul notarului public Nagacevschi Viorica a expediat în adresa coproprietarilor Novițchi Neli și Moroza Ioana, cerere/ofertă prin care a comunicat despre intenția de a înstrăina cota sa parte de 31,4% din teren și apartamentul nr. XXX amplasat pe acest teren din str. XXX, la prețul de 42000 Euro. Totodată, conform legislației în vigoare s-a acordat un termen de 30 de zile de la recepționarea cererii/ofertei pentru ca coproprietarii Novițchi Neli și Moroza Ioana să răspundă la oferta lansată.

Astfel, la 12 ianuarie 2015, Novițchi Neli, a recepționat cererea/oferta, fapt pentru care la 09 februarie 2015 a depus o declarație la notarul public Nagacevschi Viorica prin care și-a exprimat acordul să procure 31,40% din teren și apartamentul nr. XXX amplasat pe terenul din str. XXX la prețul de 42 000 Euro.

Tot la 09 februarie 2015, Novițchi Neli prin intermediul notarului public Nagacevschi Viorica a expediat prin poștă pârâtei Minaeva Lilia declarația cu privire la acceptarea ofertei.

A susținut că, la 16 februarie 2015, Novițchi Neli, fiind de bună-credință, și urmărind scopul de a cumpăra cota parte din imobil, a contractat de la BC „Mobiasbanca” SA împreună cu tatăl său Novițchi Mihail un credit în sumă de 725 000 de lei, iar prin contractul de fidejusiune nr. M/82716057100/F1 din 16 februarie 2015, Novițchi Neli a garantat executarea obligației de rambursare a creditului cu suma de 746 659 de lei.

La fel, prin certificatul nr. 5623 din 29 aprilie 2015, eliberat de către BC „Mobiasbanca” SA se confirmă că creditul de 725 000 de lei s-a acordat în scopul procurării apartamentului cu numărul XXX, înregistrat sub numărul cadastral XXX și cotei-părți în mărime de 31,44% din terenul aferent înregistrat sub nr. cadastral XXX, ce se află pe adresa XXX.

A declarat că, abuziv, fără nici un temei juridic și nerespectând dreptul de preemțiune prin contractual de vânzare-cumpărare nr. 973 din 10 martie 2015, Minaeva Lilia a înstrăinat apartamentul nr. XXX cu suprafața totală de 22,8 m², amplasat pe XXX număr cadastral XXX lui Alexandrov Sergiu la suma de 28 027 de lei, sumă cu mult mai redusă decât suma prevăzută în ofertă, ceea ce denotă neseriozitatea tranzacției efectuate, purtând doar un caracter formal, astfel eschivându-se de la plata taxelor și impozitelor. Iar prin contractul de donație nr. 1609 din 24 aprilie 2015, Minaeva Lilia a donat lui Alexandrov Sergiu cota parte din imobil de 31,40% din teren situat pe str. XXX, la fel fără a respecta dreptul de preemțiune față de coproprietarii Novițchi Neli și Moroza Ioana, nerespectând oferta lansată cât și prețul de 42 000 Euro, care pune la îndoială legalitatea contractului de donație, deoarece este contrar logicii, relațiilor sociale și raporturilor juridice, situație ce la fel reflectă rea-credința părților contractante, neseriozitate acestora cât și caracterul formal și fictiv al contractului.

În astfel de condiții, a susținut că nu i-a fost respectat dreptul de

preemțiune, mai mult ca atât acesteia i-a fost cauzat un prejudiciu material în urma contractării unui credit de la bancă pentru procurarea imobilului, fapt pentru care a suportat pierderi materiale ce constă din achitarea dobânzii la bancă și comisioane timp de 3 luni, taxe notariale cât și alte cheltuieli în sumă totală de 34 016 lei.

Prin hotărîrea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Neli Novîțchi împotriva Liliei Minaeva, Sergiu Alexandrov, Neli Alexandrov, intervenienți accesorii notarul public Viorica Nagacevschi, Svetlana Criucova, Ioana Morozan și Victor Șargu privind declararea nulității contractului de donație din 24 aprilie 2015 și anularea contractului de vânzare-cumpărare din 10 mai 2015.

S-a încasat de la Neli Novîțchi în beneficiul statului, taxa de stat suplimentară în sumă de 7100 de lei.

S-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 12 mai 2015, nr.2-5590/15 și s-a ridicat sechestrul aplicat asupra imobilului amplasat în XXX și a terenului aferent de 31,40 % din suprafața totală a terenului de 0,1016 ha, nr.cadastral XXX.

Prin decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Vlas Gheorghe, în numele și în interesele apelantei Neli Novîțchi.

S-a casat integral hotărîrea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, și s-a pronunțat o hotărîre nouă prin care, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Neli Novîțchi împotriva Liliei Minaeva, Sergiu Alexandrov, Neli Alexandrov, intervenienți accesorii notarul public Viorica Nagacevschi, Svetlana Criucova, Ioana Morozan și Victor Șargu privind declararea nulității contractului de donație din 24 aprilie 2015 și anularea contractului de vânzare-cumpărare din 10 mai 2015.

S-a recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 973 din 10 martie 2015 încheiat între Minaeva Lilia și Alexandrov Sergiu, a apartamentului nr. XXX cu nr.cadastral XXX situat în XXX compus din 2 odăi, cu suprafața de 22,8 m.p., înregistrat și autentificat de notarul Criucova Svetlana.

S-a recunoscut nul contractul de donație nr. 1609 din 24 aprilie 2015, încheiat între Minaeva Lilia și Alexandrov Sergiu în privința terenului pentru construcții cu suprafața de 0,1020 ha, cu nr.cadastral XXX, situat în XXX înregistrat și autentificat de notarul Criucova Svetlana.

S-a încasat în mod solidar, din contul lui Alexandrov Sergiu, Alexandrov Neli și Minaeva Lilia în beneficiul Neli Novîțchi cheltuielile de judecată suportate în sumă de 1120 de lei, ce constituie taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

S-a încasat în mod solidar, din contul lui Alexandrov Sergiu, Alexandrov Neli și Minaeva Lilia la bugetul de stat suma de 7100,30 de lei ce constituie diferența taxei de stat neachitată la depunerea cererii de chemare în judecată de către Novîțchi Neli și suma de 6165,22 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a stabilit că, instanța de fond incorect a stabilit starea de fapt și greșit a aplicat cadrul legal pertinent raportului juridic litigios, deoarece pretențiile reclamantei sunt întemeiate și urmează a fi admise, cu declararea nulității contractului de donație din 24 aprilie 2015 și a

contractului de vânzare-cumpărare din 10 martie 2015, deoarece situația întrunește criteriile legale impuse de normele de drept material în acest sens, privind nulitatea absolută a celor două acte juridice, acestea fiind încheiate contrar prevederilor legale, constituind acte juridice simulate, care, în realitate au urmărit un alt scop, decât înstrăinarea apartamentului și terenului aferent.

A concluzionat, că părțile contractante, în realitate, prin aceste două acte juridice - contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului și contractul de donație, au urmărit înstrăinarea, prin procedura de vânzare a imobilului, însă, prevăzând intervenirea cumpărătorului cu drept preferențial de procurare, au urmărit scopul neadmiterii unei asemenea intervenții și au încercat să-și asigure, eventual, imposibilitatea aplicării normei de drept material ce reglementează această situație și raportul juridic litigios - art. 352 alin. (3) Cod civil, prin atribuirea lor a calității (drepturilor și obligațiilor) de cumpărător.

La acest capitol Colegiul a admis poziția invocată de partea apelantă, care și-a întemeiat solicitările de constatare a nulității absolute a actelor juridice contestate anume pe acest motiv, de imposibilitate de a interveni în raportul juridic numit, prin care a fost înstrăinat bunul imobil în litigiu, de către Novițchi Neli cu drepturi și obligații de cumpărător, potrivit art. 352 alin. (3) Cod civil.

Or, este imposibilă aplicarea normei numite în cazul unui contract de donație, iar intimații/pârâți au mimat acest contract de donație, care în realitate, a fost unul de vânzare-cumpărare, moment demonstrat și prin înscrisurile anexate la dosar - recipisele ridicate de către organul de urmărire penală în cadrul procesului penal inițiat la plângerea Neli Novițchi, înscrisuri care cert și fără dubii demonstrează, că Minaeva Lilia, în realitate, a înstrăinat, prin procedura de vânzare-cumpărare lui Alexandrov Sergiu atât apartamentul, cât și terenul aferent clădirii în care este amplasat apartamentul. Respectiv, necesită de admis poziția invocată de către partea apelantă, că contractul de donație contestat este un act juridic simulat, deoarece în realitate a avut loc un raport juridic de vânzare-cumpărare, iar prin semnarea unui contract de donație părțile au încercat să ascundă natura reală a tranzacției și au încercat să împiedice sau să facă imposibilă intervenirea în acest raport a persoanelor cu drept preferențial, de preemțiune a procurării bunului imobil în litigiu.

De asemenea, Colegiul a atestat și alte circumstanțe care indică la simularea unui act juridic și urmărirea unui alt scop, decât cel declarat prin încheierea contractelor de donație și de vânzare-cumpărare a bunului imobil. Or, după cum s-a indicat anterior, Minaeva Lilia i-a înstrăinat lui Alexandrov Sergiu apartamentul nr. 2 cu nr.cadastral XXX situat în XXX compus din 2 odăi, cu suprafața de 22,8 m.p. și terenul aferent acestei construcții - terenul cu nr.cadastral XXX, adică un bun imobil indivizibil, deoarece, în speță, terenul aferent construcției nu poate fi divizat de această construcție și aceste două imobile nu pot fi obiect separat, de sine stătător, al tranzacțiilor de înstrăinare, fiind posibilă tranzacționarea lor doar în comun.

Astfel, părțile tranzacției, în realitate, au încercat să divizeze sau separe aceste bunuri, pentru a avea posibilitatea, pe viitor, de a le tranzacționa ca obiecte separate. Respectiv, situația constatată indică cert la un alt scop al tranzacțiilor încheiate de Minaeva Lilia și Alexandrov Sergiu, decât simpla înstrăinare a imobilului, aceștia urmărind scopul înregistrării viitoare a terenului

aferent ca teren separat și utilizarea lui în alte scopuri, decât destinația pe care urmează să o aibă terenul aferent unei construcții. Acest fapt, privind intenția de a separa cele două bunuri și a utiliza pe viitor terenul într-un alt scop, decât destinația lui reală, este demonstrat și prin înscrisurile anexate de către intervenientul/intimat Șargu Victor. Or, potrivit acestor înscrisuri, ultimul a dat cu împrumut lui Alexandrov Sergiu o sumă de bani – 42 000 Euro, iar debitorul, în scopul garantării rambursării împrumutului a gajat terenul pentru construcții, cu nr.cadastral XXX, dar nu terenul aferent construcției, fapt confirmat prin recipisa din 12.03.2015. Ulterior, Alexandrov Sergiu a primit de la Șargu Victor avans de 20 000 Euro, pentru terenul pentru construcții, cu nr.cadastral XXX. Respectiv, înscrisurile numite demonstrează cert și fără dubii, că pârâții Minaeva Lilia și Alexandrov Sergiu, în realitate au urmărit un alt scop decât simpla înstrăinare a apartamentului nr. XXX cu nr.cadastral XXX situat în mun. XXX compus din 2 odăi, cu suprafața de 22,8 m.p. și terenul aferent acestei construcții cu nr.cadastral XXX, urmărind scopul separării acestor bunuri și schimbării destinației terenului aferent unei construcții, în teren destinat pentru construcție și legalizării acestui fapt.

A constatat că este cert că tranzacțiile încheiate de cei doi au avut o altă destinație și au urmărit un alt scop, decât cel declarat, fapt care duce la nulitatea lor. Or, s-a constatat indubitabil că bunurile litigioase la data tranzacționării erau bunuri indispensabile și indivizibile, constituind un bun integral, iar contractele încheiate între Minaeva Lilia și Alexandrov Sergiu sunt acte juridice simulate, urmărind separarea lor și legalizarea unui alt statut al terenului aferent decât cel pe care îl are în realitate, fără a parcurge procedurile prevăzute și impuse de lege în acest sens. La fel, în necesitatea admiterii pretențiilor înaintate de Novițchi Neli Colegiul a atestat și faptul efectuării și înregistrării celor două tranzacții în situația când asupra bunului imobil - 31,44% din terenul aferent construcției cu nr.cadastral XXX situat în XXX ce aparținea cu drept de proprietate pârâtei/intimate Minaeva Lilia era aplicată interdicție de înstrăinare (sechestr) prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06.09.2012, interdicție care nu a fost ridicată, anulată sau într-un alt mod desființată de instanța de judecată. Or, potrivit materialelor dosarului se atestă, că asupra acestui bun imobil, prin încheierea judecătorească nominalizată, a fost aplicată măsură de asigurare a acțiunii, măsuri care erau în vigoare la data tranzacționării și înscrierii acestor tranzacții în registrul bunurilor imobile.

A relevat că instanța de fond incorect a apreciat starea de fapt, greșit a identificat și a aplicat cadrul legal pertinent aplicabil raportului juridic litigios și, contrar acestor norme legale, incorect a respins cererea de chemare în judecată potrivit pretențiilor concretizate, înaintate de reclamanta/apelantă Novițchi Neli.

La 20 mai 2019 Lilia Minaeva, Sergiu Alexandrov și Neli Alexandrov, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea deciziei instanței de apel menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului au indicat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), b), c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a menționat că, instanța de apel a făcut abuz de împuternicirile sale or, a depășit atât temeiurile acțiunii, cât și temeiurile de drept

ale apelului declarat de Neli Novîţchi, creînd o stare de incertitudine la intimaţi în cadrul procesului.

Au susţinut că, nici în prima instanţă nici în instanţa de apel nu s-a invocat în susţinerea nulităţii actelor juridice argumentul reţinut din oficiu de către instanţa de apel precum că bunurile imobile litigioase, erau bunuri indispensabile şi indivizibile, constituind un bun integral.

A menţionat că instanţa a apreciat arbitrar circumstanţele de fapt şi probele admisibile din dosar, fapt ce duce la casarea actului judecătoresc.

Au invocat că instanţa de apel a aplicat haotic, neclar şi incert normele materiale care guvernează nulitatea actului juridic or, prin nulitate a actului juridic se înţelege sancţiunea ce intervine în cazul în care la încheierea actului juridic civil, nu au fost respectate dispoziţiile legale referitoare la condiţiile de validitate a actului juridic, desfiinţându-l. Legea materială poate să prevadă şi alte efecte negative pentru încălcările admise la săvîrşirea actului juridic decît sancţiunea nulităţii, situaţia aplicabilă şi în cazul nerespectării dreptului de preemţiune prevăzut de lege. În acest caz nulitatea se aplică doar acordului de neaplicare a dreptului de preemţiune dar nu şi tranzacţiei de înstrăinare a bunului fără respectarea dreptului de preemţiune, în ultimul caz actul juridic este valabil, deşi poate fi modificat în partea cumpărătorului la cererea acestuia, cu atribuirea tuturor drepturilor şi obligaţiilor ce rezultă din contract, astfel de acţiune Neli Novîţchi nu a depus.

A susţinut că concluzia ilegală privind imposibilitatea comercializării apartamentului separat de terenul aferent blocului locativ, de fapt este o imixtiune în realizarea dreptului de proprietate or, fără motive legale a limitat dreptul de a dispune de bunul său, unul din cele mai importante drepturi ale proprietarului, fiind ignorate garanţiile declarate prin art.1 Acordului adiţional, nr.1 la Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului.

Au indicat la instanţa de apel a aplicat prevederile art. 220 alin. (2) Cod civil, deşi nu a menţionat anume care clauze şi din care contract contravin ordinii publice sau bunelor moravuri, prevederile nominalizate fiind aplicate fără motive prin abstracţie, fără sens, lucru inadmisibil în cazul aplicării normelor de sancţionare or, potrivit art. 5 alin. (3) Cod civil, nu se admite aplicarea prin analogie a normelor care limitează drepturile civile sau care stabilesc răspunderea civilă.

Au menţionat că concluzia instanţei de apel privind scopul ascuns al tranzacţiilor este absurdă or, unicul scop pe care l-a urmărit recurenta era comercializarea apartamentului şi cotei-părţi ideale din terenul aferent blocului locativ, care aparţin Liliei Minaeva, în condiţiile respectării cadrului legal, indiferent cui vor fi înstrăinate bunurile imobile respective. Totodată, Neli Novîţchi de la bun început doar a creat aparenţa intenţiei de a procura bunurile imobile nominalizate, fără a întreprinde măsuri reale în vederea cumpărării acestora în termen prevăzut de lege.

Astfel, urmează a fi apreciată critic concluzia instanţei de apel precum că intenţia Neli Novîţchi la procurarea imobilului este demonstrată prin încheierea unui contract de credit cu BC „Mobiasbanca” SA la suma de 746 659 de lei, avînd în vedere că potrivit certificatului nr.5623 eliberat de BC „Mobiasbanca” SA la 29 aprilie 2015, contractul de credit a fost încheiat la 16 februarie 2015, adică după expirarea termenului acordat pentru realizarea dreptului de preemţiune şi despre

faptul încheierii contractului dat recurenta nici nu a fost informată, fapt care demonstrează că contractul de credit a fost încheiat special doar pentru a crea aparența posibilităților financiare pentru procurarea imobilului.

Au susținut că la încheierea contractelor contestate de Neli Novițchi, notarul a verificat toate actele necesare pentru tranzacțiile respective, găsindu-le în ordine. Totodată, o eventuală existență a unui act judecătoresc privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile nu poate pune la îndoială valabilitatea tranzacțiilor săvârșite cu aceste bunuri de către terți, dacă o astfel de interdicție nu a devenit opozabilă prin notare în Registrul bunurilor imobile or, actul judecătoresc încheiat contrar interdicțiilor instituite nu este nul în drept, ci anulabil la cererea persoanei interesate care printre altele urmează să explice neînregistrarea interdicției aplicate în favoarea acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 25 martie 2019 (f.d. 254, vol. I). Astfel, recursul declarat de Lilia Minaeva, Neli Alexandrov și Sergiu Alexandrov, la 20 mai 2019, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 15 iulie 2019 Neli Novițchi a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lilia Minaeva, Neli Alexandrov și Sergiu Alexandrov, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lilia Minaeva, Neli Alexandrov și Sergiu Alexandrov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Lilia Minaeva, Neli Alexandrov și Sergiu Alexandrov.

În conformitate cu art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lilia Minaeva, Neli Alexandrov și Sergiu Alexandrov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh